

Nemčijo v mednarodni sistem. V vsakem trenutku in celó potem, ko je sklenjen, mora vzhodni pakt po možnosti biti nedotaknjen v splošnem sistemu, v katerem bo izgubil svojo ost. To je sredstvo, da varujemo z njim stik z britanskim mnenjem. Zató je to najboljši način, ohraniti mir in pripravljati vojno" — proti Sovjetski Zvezi sevéda. To je načelo, ki vodi v bistvu vse vélike sile, ki se pač dobro zavedajo, da Sovjetska Zveza ne bo napadalka. Ideja intervencijske vojne še živi in se z vsemi sredstvi nanovo poživlja in pospešuje. Zunanjepolitični dogodki zadnjih mesecev in zlasti zadnjih tednov v svoji osnovi in bistvu glasno pričajo o tem. Albert Kos.

Polemika

Puhel izvinek. — Članek ‚Kakršna preja, tako bo platno‘, ki ga je prinesla zadnja številka ‚Sodobnosti‘ sem zaključil s stavkom: „Vse vendarle še ni naprodaj!“ Revija ‚Misel in delo‘ na ves moj članek ne ve odgovoriti drugega in nič tehtnejšega, kot da na drugi strani platnic 9. štev. natisne sledeče besede: „Vse vendarle še ni naprodaj!“ Tako se glasi zaključni stavek uvodnika „izpod peresa ga.“ S. Lebná, odgovornega urednika, v „Sodobnosti“ III./5. 1935, str. 202; na zadnji strani platnic te neodvisne slovenske revije pa čitamo oglas: „Za škole i zvanja prvorazredni risači papiri...“

Izvinek, gospodje, je puhel in... besede rajši ne zapišem. Mar vam je res šele treba razlagati, kaj se pravi, biti naprodaj? Tvrdba Piatnik je upravi ‚Sodobnosti‘ poslala denar in ploskanico za oglas. In kaj je neodvisna slovenska revija ‚Sodobnost‘ dala tvrdki Piatnik za ta denar? Zadnjo stran platnic. Mar se je zaradi oglasa, ki ga je plačala tvrdka, v čemersibodi le za senčico spremenila smer revije? Kaj so za ta denar ljudje okoli ‚Sodobnosti‘ prodali svoje prepričanje, svoj nazor, svojo vero, svojo pošteno misel? Kje je v ‚Sodobnosti‘ en sam stavek, ki bi uvajal tako kupčijo? In to, le to, se pravi biti naprodaj, če za denar, za službo, ali pa iz strahu, da ne bi izgubil, kar imaš, zatajiš svojo pravo misel, tilnik ukloniš, greš in storiš, kar ni po tvojem prepričanju in vesti.

Popolnoma drugače pa se glasi pesem o terorju, ki je z njim orala dr. Kramerjeva politična skupina, ko je neomajno vladarila po Sloveniji. Ljudi, ki so po svojem najglobljem prepričanju imeli politično delovanje te skupine za pogubno slovenstvu, je ta skupina metala iz služb, predevala v pokoj, jih brez utemeljitve prestavljala, če niso marali ukloniti tilnika in delati proti svojemu prepričanju. Stori, kakor ti velevam, ali pa boš ob službo! Taka je bila alternativa, pred katero je dr. Kramerjeva skupina postavila prenekaterega slovenskega intelektualca, da o drugih stanovih niti ne govorim. Ali je taka alternativa prisilna kupčija ali ni?

Uredniki revije ‚Misel in Delo‘, dr. Stojan Bajič, dr. Lavo Čermelj, dr. Stanislav Š. Lapajne in dr. Alojz Zalokar so bili in nemara so še pripadniki dr. Kramerjeve politične skupine. Ti uredniki so javni delavci. A kdaj so protestirali proti omenjenim terorističnim metodam? Kaj so storili, da bi se ne izvrševale? Če so bili proti terorju, zakaj niso tega nikoli povedali, marveč molčali kot grob? In ljudje, ki so javni delavci, pa so molčali na teror lastne politične skupine in ga morebiti celo odobravalí, imajo še pogum, izdajati revijo in nanjo zapisati ‚k u l t u r n a i n s o c i a l n a revija‘. Res lepa kultura, prekrasna socialnost!

S. Lebná